

Оформлення спадкових прав

Виконав:

Курсант 3-го відділення 626 н.

г.

Ст. солд. Мартиненко А.Ю.

Спадкування – це перехід майнових і окремих особистих немайнових прав та обов’язків спадкодавця до його спадкоємців. Сукупність цих прав та обов’язків і є спадщиною. До складу спадщини не входять деякі особисті немайнові права спадкодавця, зокрема, право на участь у товариствах та право членства в об’єднаннях громадян, якщо інше не встановлено законом або їх установчими документами. Якщо особі було завдано каліцтво або інше ушкодження здоров’я і вона після цього через деякий час померла, право на надання відшкодування шкоди припиняється, оскільки нікому іншому воно належати не може. В той же час, якщо за життя потерпілого шкода, викликана ушкодженням його здоров’я, не була відшкодована, право вимоги виплати невиплачених спадкодавцю сум входить до складу спадщини.

Оформлення спадкових прав становить сукупність правових дій, після вчинення яких встановлюється частка кожного спадкоємця у спадковому майні, і спадкоємці набувають права розпоряджатися цим майном. Завершується оформлення спадкових прав видачею свідоцтва про право на спадщину. Свідоцтво про право на спадщину не створює нових прав у спадкоємців на майно, а тільки підтверджує вже існуюче право на нього, оскільки право на спадкування в них виникає з моменту відкриття спадщини.

Для видачі свідоцтва про право на спадщину нотаріус встановлює:

- 1) факт смерті і час відкриття спадщини;
- 2) коло спадкоємців за заповітом та/або за законом;
- 3) факт прийняття спадщини;
- 4) спадкову масу, тобто майно, що належало спадкодавцеві і яке є в наявності на день відкриття спадщини.

- Видача свідоцтва про право на спадщину є загальним порядком оформлення спадкових прав. Разом із тим спадкоємці не обов'язково подають заяву про прийняття спадщини, а мають право прийняти спадщину в інший спосіб - шляхом фактичного вступу в управління або володіння спадковим майном (ст. 1268 ЦК). У цьому випадку вони не обов'язково отримують свідоцтва про право на спадщину (ст. 1296 ЦК).
- Зміна власника майна, що підлягає обов'язковій державній реєстрації, неможлива без перереєстрації права власності. Тому свідоцтво про право на спадщину є обов'язковим, якщо об'єктом спадкування є нерухоме майно, що підлягає обов'язковій державній реєстрації, транспортні засоби тощо.
- На майно, яке не підлягає державній реєстрації (предмети домашньої обстановки та вжитку тощо), нотаріальне оформлення спадкових прав не є обов'язковим. У цьому разі достатньо простої передачі майна.

- Якщо спадщину прийняло кілька осіб, то свідоцтво про право на спадщину видається кожному із них із зазначенням при цьому частки інших спадкоємців.
- Видача свідоцтва про право на спадщину строком не обмежена. Воно може бути отримане спадкоємцями в будь-який час, але, як правило, після закінчення 6 місяців від дня відкриття спадщини (ст. 1298 ЦК).
- Разом із тим у деяких випадках свідоцтво про право на спадщину може бути видане нотаріусом до закінчення 6 місяців з часу відкриття спадщини. Умовою дострокової видачі є наявність доказів про відсутність інших спадкоємців, крім тих осіб, що звернулися за свідоцтвом.
- Особиста явка спадкоємців для отримання свідоцтва не обов'язкова. Воно може бути отримане представником спадкоємця за дорученням або на прохання спадкоємця вислане поштою.

- Якщо серед спадкоємців може опинитися дитина, яка зачата, але ще не народилася на час відкриття спадщини, видача свідоцтва про право на спадщину і розподіл спадщини можуть проводитися тільки після народження такої дитини. Для охорони інтересів дитини до участі в розподілі має бути запрошений представник органу опіки та піклування.
- До закінчення строку на прийняття спадщини нотаріус може видати дозвіл на одержання частини вкладу спадкодавцю в банку (фінансовій установі), якщо це викликане обставинами, які мають істотне значення. Такими обставинами, зокрема, можуть бути:
  - 1) витрати на догляд за спадкодавцем під час хвороби, а також на його поховання;
  - 2) витрати на утримання осіб, які перебували на утриманні спадкодавця. Ці виплати зараховуються в ту частку спадщини, яка належить цьому утриманцеві;
  - 3) витрати на задоволення претензій осіб, які працювали на спадкоємця чи стосовно відшкодування заподіяної спадкодавцем шкоди;
  - 4) витрати на охорону спадкового майна і управління ним, а також витрати, пов'язані з повідомленням спадкоємців про відкриття спадщини.

- Якщо спадкоємець із якихось причин пропустив 6-місячний строк для прийняття спадщини, може виникнути необхідність включення його до числа спадкоємців, а отже, і внесення змін до свідоцтва про право на спадщину. Це можливе за письмовою згодою всіх спадкоємців, які прийняли спадщину. Якщо такої згоди немає, то спадкоємець, який пропустив строк для прийняття спадщини, може звернутися до суду із заявою про внесення змін до свідоцтва про право на спадщину.
- Якщо суд знайде причини пропуску строку поважними і задовольнить позов, але спадкове майно вже було прийняте іншими спадкоємцями, то спадкоємець, який пропустив строк, одержить лише майно, що збереглося в. натурі, а також кошти, виручені від реалізації решти належного йому майна.
- У деяких випадках можлива видача додаткового свідоцтва про право на спадщину. Необхідність у ньому виникає, коли спадкоємці одержали свідоцтво на певну частину майна, а пізніше було виявлене інше майно, не зазначене у виданому свідоцтві.
- Свідоцтво про право на спадщину може бути визнано недійсним за рішенням суду у випадках порушення правил, встановлених нормами книги 6 ЦК, а також нормами глави 16 Кодексу.